

Про те, що державні заклади – не найкраще місце для виховання дітей, говорять давно. Тому керівництвом держави визначено важливе завдання: забезпечити належні умови для виховання дітей, які опинилися без батьківської опіки, саме у сімейному оточенні, в атмосфері щастя, любові і розуміння.

Питання захисту прав дітей на сьогодні є одним із пріоритетних напрямків реалізації державної політики. Держава забезпечує пріоритет сімейного виховання та створює умови для нього, надаючи сім'ям, які приймають на виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, матеріальну та соціальну підтримку. Але, на жаль, в інституційних закладах ще виховуються діти-сироти і діти, позбавлені батьківського піклування, які потребують влаштування у сімейні форми виховання.

Важливим для подолання соціального сирітства та повернення дитини згодом у біологічну родину є поширення альтернативних форм сімейного виховання дітей-сиріт – це усиновлення, прийомна сім'я, опіка/піклування, дитячий будинок сімейного типу.

Усиновлення – це прийняття усиновлювачем у свою сім'ю дитини на правах сина або дочки, що здійснене на підставі рішення суду. Усиновлювачем дитини може бути дієздатна особа віком не молодша двадцяти одного року, за винятком, коли усиновлювач є родичем дитини. Усиновлювачем може бути особа, що старша за дитину, яку вона бажає усиновити, не менш як на п'ятнадцять років. Різниця у віці між усиновлювачем та дитиною не може бути більшою ніж сорок п'ять років. Усиновлювачами можуть бути подружжя, а також, особи, які не перебувають у шлюбі, за умови, що вони є громадянами України. Одинокі іноземці не мають права усиновлення українських дітей.

Прийомна сім'я – сім'я або окрема особа, яка не перебуває у шлюбі, що добровільно за плату взяла на виховання та спільне проживання від одного до чотирьох дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Діти, уражені ВІЛ-інфекцією, можуть влаштовуватися для виховання та спільного проживання у прийомній сім'ї за наявності відповідних висновків органів опіки та піклування і закладів охорони здоров'я, а їх загальна кількість не повинна перевищувати чотирьох осіб.

Дитячий будинок сімейного типу – окрема сім'я, що створюється за бажанням подружжя або окремої особи, яка не перебуває у шлюбі, які беруть на виховання та спільне проживання не менш як 5 дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Опіка, піклування встановлюються для виховання дітей, які внаслідок смерті батьків, позбавлення батьків батьківських прав, при прийнятті рішення про відібрання в них дитини і передачу її під опіку, хвороби батьків чи інших причин залишилися без батьківського піклування, а також для захисту особистих і майнових прав та інтересів таких дітей. Опіка встановлюється над дітьми, які не досягли 14-ти років і залишилися без батьківського піклування. Піклування – над неповнолітніми з 14 до 18 років. Опікуном, піклувальником призначається переважно особа, яка перебуває у сімейних, родинних відносинах з підопічним, з урахуванням особистих стосунків між ними, можливості особи виконувати обов'язки опікуна чи піклувальника. У разі призначення опікуна, піклувальника враховується бажання дитини-сироти та дитини, позбавленої батьківського піклування. Особи, в сім'ї яких влаштовуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, зобов'язані пройти за направленням служби у справах дітей курс навчання з проблем виховання таких дітей в обласному центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. Родичі дитини, які мають намір взяти її під опіку, піклування, курс навчання не проходять.

«Сім'я – найзаповітніша мрія дитини-сироти»

Написав admin1

Понеділок, 25 травня 2020, 07:35 - Останнє оновлення Понеділок, 25 травня 2020, 10:51

Фахівець

із соціальної роботи Тетяна Шекета